

defineret. Det ser det vel ud til. Så det kommer slet ikke på tale. Der er jo slet ikke nogen grund til at forholde sig til, hvad man i givet fald så gør.

Det, vi har sagt i forhold til det her område med henblik på sanktioner og aftaler osv., er, at vi tror, det er nødvendigt, at der er respekt om aftalesystemet. Så kan man diskutere, hvad der skal aftales, og hvornår man skal komme igen og prøve at forhandle igen. Men hvis hr. Ole Sohn og jeg indgår en aftale, så må hr. Ole Sohn lige så vel som jeg også have en idé om, at vi gør en indsats for at holde den aftale, vi så har indgået. Så elementært er det jo.

Og så er det, jeg siger i forbindelse med den diskussion, der nu skal være, hvis det går i nul, og der ikke kommer nogen skattestigninger, og der ikke kommer nogen sanktioner og alt det der: Hvad gør vi i forhold til de amter, der nu arbejder med kraftige omstruktureringer af deres sygehusvæsen? Bør vi ikke tage en debat om, hvorvidt det er fornuftigt, at vi har indrettet det sådan, at de nu i de kommende år, hvor der sidder et udvalg, der skal arbejde med den kommende struktur, i virkeligheden laver markant om? Det synes jeg er helt naturligt.

Kl. 15.45

Så kan man tage en diskussion og lave en aftale med Amdtsrådsforeningen om, hvordan man så håndterer det, og om det i givet fald koster nogle penge fra statens side at opretholde det. Men det er en diskussion, vi rejser, og som vi synes, at også SF må synes er interessant.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, at han er den eneste, jeg kender, som kan snøfte hele tiden uden at være forkølet, og det gør han så også heroppefra under det her spørgsmål. Det er et usædvanligt sortsyn, men det er jo, hvad det er.

Hvis vi deltager i finanslovforliget – det er ligesom også gået igennem min tale her – så vil det jo være på basis af sociale forbedringer. Det er jo også derfor, at det virker sådan lidt omsonst i forhold til min ordførertale at komme med det der. Da vi under sidste finanslov skulle indgå et forlig med regeringen, spurgte vi os selv, hvad vi så skulle have for at indgå et forlig, og da var vi jo fokuseret på, hvordan vi kunne skabe sociale forbedringer for nogle grupper, som vi syntes fortjente en ekstra hånd fra det offentlige. Det var hele omdrejningspunktet for vores indsats.

Så kan man altid synes, at det var for pauvert, og at vi burde kunne gøre mere, og at vi har så og så mange mandater osv., men det var jo om-

drejningspunktet for vores indsats, og det vil det også være i den kommende tid.

Så skal jeg lige sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil specielt i forhold til Den Sociale Pensionsfond, at vores holdning i forhold til Den Sociale Pensionsfond er krystalklar. Vi mener, at Den Sociale Pensionsfond tilhører dem, som har indbetalt via en tvangsordning fra 1972 til 1984. Vi mener, at man aldrig burde have lavet lovgrundlaget om – vi var også imod det dengang – så man lige så stille overfører fondens kapital til statskassen. Det har vi sagt, hver eneste gang vi har debatteret det her. Det er vores holdning.

Vi kan desværre konstatere, at der i folketinget er et meget, meget massivt flertal, som ikke inkluderer hverken fru Pernille Rosenkrantz-Theil eller undertegnede, der ønsker noget andet, og derfor fastholder de det, der sker nu. Men det er jo ikke, fordi vi eller for så vidt Enhedslisten går ind for det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl talte i sin ordførertale om helbredstillægget til de ældre og sagde, at det var Dansk Folkeparti, der havde rejst sagen. Der må nok være en lille erindringsforskydning, for som jeg husker forløbet, så var det Enhedslisten, der, umiddelbart efter at Folketinget mødtes igen efter folketingsvalget, fremsatte forslag om, at man skulle udvide helbredstillægget, så de ældre blev sikret hjælp til tænder og briller, diætkost og fodpleje.

Det forslag ville der faktisk være flertal for, hvis Dansk Folkeparti havde fulgt sine valgløfter og havde stemt for forslaget. Så ville de ældre allerede nu have fået den udvidelse af helbredstillægget. Desværre stemte Dansk Folkeparti imod sine egne valgløfter.

Men jeg vil da gerne høre, om Dansk Folkeparti er kommet til besindelse og nu vil være med til at stemme for et forslag, som det er sikkert, helt sikkert, at der er et flertal for i Folketinget, eller om man også denne gang ikke er mere socialt ansvarlig, end finansministeren giver lov til.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg undrede mig lidt, da jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører sige: Man bør indrette samfundsøkonomien, så det bliver muligt, at pensionisterne, de dårligst stillede pensionister, fremover